

Izvješ e medijskih objava

29.12.2015

Muzeji Hrvatskog zagorja

29.12.2015	Glas Istre	Stranica/Termin: 13	Hrvatska
Naslov:	Ve eras od ešlja do frizure		
Sadržaj:	Ve eras u 17 sati, Centar za nematerijalnu kulturu Istre Etnografskog muzeja Istre (CENKI) i Centar za tradicijske obrte, znanja i vještine Muzeja "Staro selo" Kumrovec otvaraju izložbu ešljarstvo od roga boškarina do ešlja i frizure. Autorica izložbe je Tihana Kušeni . M. R.		
Autor:	M. R.		
Rubrika, Emisija:	/	Žanr: izvješ e	Naklada: 15.000,00
ključne riječi:	MUZEJ STARO SELO KUMROVEC		

28.12.2015	www.slobodnadalmacija.hr	Stranica/Termin:	Hrvatska
Naslov:	Davorka Radovi : Mladi e ostati, samo u njih treba ulagati		
Sadržaj:	Ne, nema Dalmatinaca me u njima. Najviše je lubanja iz područja zapadne Bosne, zapravo Hercegovine, i okolice Vukovara. To su prave lubanje željeznodobnih ili ranosrednjovjekovnih nalazišta, prona ene sredinom i u drugoj polovici 20. stolje a. Ma, za mene je to „premlado“ –		
Autor:			
Rubrika, Emisija:		Žanr: Internetsko	Naklada:
ključne riječi:	MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, NEANDERTALCI, MUZEJ KRAPINSKIH		

29.12.2015 Glas Istre

Stranica/Termin 13

Naslov: Večeras od češlja do frizure

Autor: M. R.

Rubrika/Emisija: /

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 46,96

Naklada: 15.000,00

Ključne riječi: MUZEJ STARO SELO KUMROVEC

Večeras od češlja do frizure

PIĆAN - Večeras u 17 sati, Centar za nematerijalnu kulturu Istre Etnografskog muzeja Istre (CENKI) i Centar za tradicijske obrte, znanja i vještine Muzeja "Staro selo" Kumrovec otvaraju izložbu Češljarstvo-od roga boškarina do češlja i frizure. Autorica izložbe je Tihana Kušenić. **M. R.**

Naslov: Davorka Radovčić: Mladi će ostati, samo u njih treba ulagati

Autor:

Rubrika/Emisija:

Žanr: Internetno izvješće

Površina/Trajanje: 1,00

Naklada:

Ključne riječi: MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, NEANDERTALCI, MUZEJ KRAPINSKIH

<http://www.slobodnadalmacija.hr/Hrvatska/tabid/66/articleType/ArticleView/articleId/311308/Default.aspx>

Naslovnica • Digitalno izdanje • Arhiva • O nama • Mali oglasnik • Otvoreno more • Online trafika • Ostala izdanja • Impressum

Prijava • Registrirajte se

Učitavanje

RSS • 28.12.2015.

Pogledajte današnje članke

SLOBODNA
DALMACIJAU TISKANOM
IZDANJU

Novosti

Izbori 2015

Dalmacija

Scena

Stil

Sport

Mišljenja

Osmrtnice

SD portali

HRVATSKA

Objavljeno 28.12.2015. u 23:53

ONI SU BUDUĆNOST HRVATSKE 2016.

Davorka Radovčić: Mladi će ostati, samo u njih treba ulagati

Svidi mi se Tweet

Ne, nema Dalmatinaca među njima. Najviše je lubanja iz područja zapadne Bosne, zapravo Hercegovine, i okolice Vukovara. To su prave lubanje željeznodobnih ili ranosrednjovjekovnih nalazišta, pronađene sredinom i u drugoj polovici 20. stoljeća. Ma, za mene je to „premlado“ – veselo je, između dva 'škljocanja' fotografskog aparata dobacila **Davorka Radovčić**, mlada hrvatska antropologinja i kustosica te voditeljica triju zbirki u Hrvatskome prirodoslovnom muzeju, dok smo u udobnoj fotelji njezina ureda pili topli čaj od mente čekali početak razgovora s trenutačno jednom od najpoznatijih mladih hrvatskih istraživačica svjetskoga glasa u ovome području humanističkih znanosti.

Gledati lubanje nekad živih ljudi, uredno poslagane u vitrini njezina ureda, možda i nije najljepši dekor koji bi čovjek poželio u ovo blagdansko vrijeme. Ali, za Davorku Radovčić one su „koštani autografi“, neka vrsta izvornog rukopisa (pra)ljudi iz kojih ona 'čita' ono što mi, obični smrtnici, ne vidimo.

Ja kao dr. Bones

- Čujem da ste već zaradili nadimak hrvatska doktor Temperance „Bones“ Brennan - dr. Kostić?
- Da, mnogi mi sad to kažu. Istina, obje smo biološki antropolozi, s tim da je ona forenzički antropolog i njezino je okruženje aktualna „crime scenes“, kriminalistika.

Amerikanci govore o četiri vrste antropologije, jedna od njih je biološka antropologija. Radimo okvirno slične stvari, s tim da je moja „scena“ pretpovijesno vrijeme. Ne forenzika u današnjem smislu, nego u smislu da što više informacija želimo uzeti iz konteksta – utvrditi gdje je koja lubanja ili kost pronađena, što je u njoj ili na njoj. Kontekst je bitan kao i sam nalaz – dobivamo prvu važnu lekciju od „pretpovijesne dr. Bones“, čiji su predmet interesa, među ostalim, fosilni ostaci hominina stari 'barem' dva milijuna godina.

Taj je svijet praktički dio njezina života otkad zna za sebe, jer njezin je otac **Jakov Radovčić**, naš ugledni paleontolog i autor koncepcije **Muzeja krapinskih neandertalaca**, prije umirovljenja također radio u Hrvatskome prirodoslovnom muzeju, čak je i njezin vrtić bio samo nekoliko zgrada dalje. Gospodin Radovčić je dijete Poljičke republike, rođen u Kostanju kraj Omiša, pa Davorka s ponosom ističe kako je i ona napola Dalmatinica.

Najnovije Najčitanije Najkomentiranije

- 23:53** Davorka Radovčić: Mladi će ostati, samo u njih treba ulagati
- 21:16** Grčić: Bakdasar je frustriran jer nije bio na listi za Sabor
- 21:01** Reiner: Promjena naziva Sabora moja je osobna inicijativa
- 20:51** Orešković: Ja sam domoljub, ovo radim za Hrvatsku
- 19:46** Prosvjednici pred domom predsjednice tražili nove izbore

- 22.12.2015.** Pročitavši poruku Božo je problijedio i napustio prostoriju
- 19.12.2015.** Djelatnice Caritasa uzimaju darove za siromahe
- 19.12.2015.** Odlučeno je! Milanović odustao od mjesta premijera
- 13.12.2015.** S vukovima će ubuduće biti još većih problema
- 24.12.2015.** Kotromanović: Napuštam politiku i idem raditi u Washington

- 10.12.2015.** I 16 godina nakon smrti Franjo Tuđman dijeli Hrvatsku
- 23.12.2015.** Orešković: Ova Vlada nema vremena za prvih sto dana
- 19.12.2015.** Odlučeno je! Milanović odustao od mjesta premijera
- 22.12.2015.** Karamarko: Pokazali smo 78 potpisa
- 30.11.2015.** Ivan Kovačić: Petrina je obični manipulator, nagovarao me

Anketa

Podržavate li Tihomira Oreškovića za mandatar hrvatske vlade?

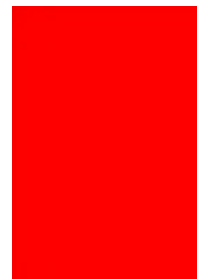
- da
- ne
- ne znam

Pošalji Rezultati

DW Deutsche Welle

» Godina varljivog rasta

Legitimitet svome radu dala je sama – kad je u rujnu ove godine međunarodni znanstveni časopis eLife objavio da je internacionalni tim znanstvenika otkrio novu vrstu ljudskih srodnika Homo naledi u špilji Rising Star nedaleko od Johannesburga u Južnoafričkoj Republici, doznalo se da je među 30-ak mladih znanstvenika koji su bili uključeni u cijeli posao tijekom 2013. i 2014. godine bila i danas 35-godišnja Zagrepčanka Davorka Radovčić.

- Ne, nisam imala pomoć hrvatskih institucija iza sebe ako to mislite. Ali, to nije ni važno. Javila sam se na međunarodni natječaj koji je objavio voditelj istraživačkog tima za Homo naledija profesor **Lee Berger**, američki paleontolog i profesor evolucije na Sveučilištu Witwatersrand u Johannesburgu. Tražio je mlade ljude na početku karijere koji imaju iskustva s određenim analizama na ovom području, dakle paleoantropologe, ljude ili pri kraju doktorata ili one koji su nedavno završili doktorat. Na kraju je primljeno nas 30-ak iz Sjeverne Amerike, Azije, Afrike, Australije i Europe.

Našli smo pretka starog dva milijuna godina

Iz Europe nas je bilo samo troje, jedan Španjolac, jedan Talijan i ja. Zapravo, nisam nikad pitala što je bilo presudno u mom CV-u da su me pozvali – kaže skromno Davorka Radovčić.

Sada bi nastavak priče o Homo nalediju (Čovjek Zvijezda), na utvrđivanju čije starosti će znanstveni tim još raditi (sadašnje su pretpostavke da seže u razdoblje prije Homo sapiens sapiensa, možda čak prije dva milijuna godina) mogao malo zastati. Njegovu „CV-u“ još ćemo se vratiti.

Priča Davorka Radovčić i njezina znanstvena i životna prodornost zaslužuju malo pozornosti. Nakon što je diplomirala arheologiju na zagrebačkom Filozofskom fakultetu sedam godina boravila je u Americi gdje je doktorirala biološku antropologiju na Sveučilištu Michigan u Ann Arboru. Put ju je u vrijeme rada na doktoratu vodio i do Budimpešte, Izraela, Gruzije, Pariza, Londona i Bostona, a ni dandanas njezine veze s kolegama iz svijeta i rad na zajedničkim projektima nisu prestali. Zanimljivo je, međutim, da te veze razvija iz ureda u Zagrebu, gdje se vratila na rad u Hrvatski prirodoslovni muzej.

Zašto nazad u Hrvatsku, kada brojni njezini kolege izabiru suprotan smjer?

- Ne mogu reći da je meni u Hrvatskoj, a pogotovo u Muzeju, loše raditi. Ovdje imam veliku podršku, dobijem i nešto novca od Grada Zagreba i Ministarstva kulture za projekte. Nisu to veliki novci i istina je, ni ja ne mogu reći da se hrvatske institucije brinu sustavno o svojim, osobito mladim, znanstvenicima. Ne očekujem da sad dođe netko iz Ministarstva znanosti i kaže, „bravo, super radiš, dat ćemo ti novce“, ali barem osigurati bolje radne uvjete, sigurno zaposlenje, konstantno ulaganje, to bi mnoge moje kolege zadržalo u Hrvatskoj – smatra Davorka.

Ta nonšalantost i nebriga sustava mnoge je mlade otjerala iz zemlje, ali Davorka Radovčić je odlukom da se vrati ovdje uspjela pomiriti ambicije koje su je dovele do svjetskih naslovnica i skromne hrvatske uvjete. I to, zasad, ne namjerava mijenjati, pokazujući kako se vrhunski znanost može obavljati i iz male Hrvatske koju ti mladi entuzijasti proslavljaju po svijetu. Zauzvrat ne dobivaju puno, nema čak ni stalnih poticaja mjerodavnih koji bi takve odvažne mlade ljude barem simbolički pratili.

Treba otići i vani

Uvijek je zanimljivo pitati naše mlade znanstvenike koji su se nakon školovanja vani vratili u sumornu domaću svakodnevicu da usporede način funkcioniranja domaćih i inozemnih sveučilišta:

- U Americi i na sveučilištu najviše me oduševilo koliko je poticajna atmosfera. Cijene poduzetnost, tvoju aktivnost i angažman. Postoji pozitivna kompetitivnost, naravno, ali odnos je profesionalan, kolegijalan i produktivan. Kod nas ljudi strašno puno kukaju, iako često postoje realne osnove za to, ali ja se ne želim prepustiti takvoj atmosferi jer se takvim pristupom ništa ne rješava.

Nekad mi nedostaje taj američki poticaj, ali kad sam tamo, fali mi Europa, Hrvatska, Zagreb, prijatelji. Svakome bih savjetovala da ode vani, jer usavršavanje i uvjeti koje oni nude su izuzetni – kaže Davorka, koja zasad usklađuje sve domaće i inozemne zadatke.

Rad oko Homo naledija vjerojatno će i dalje biti u fokusu, jer nova istraživanja na temelju otkrivenog još nisu završila.

Priča o tome čovjekovu srodniku, homininu, novoj vrsti pračovjeka, odnosno homininu koji pokazuje kombinaciju primitivnijih i naprednijih karakteristika, počela je u jesen 2013. godine. Skupina speleologa spustila se u špilju Rising Star, u nalazištu koje se na lokalnom jeziku zove Dinaledi, a cijelo to ogromno područje sjeverno i sjeveroistočno od Johannesburga, 50-ak kilometara udaljenosti, nosi naziv Kollievka čovječanstva.

Prepuno je špilja u kojima se nalazi mnoštvo fosilnih ostataka flore i faune, hominina, a tradicija istraživanja tih lokaliteta veoma je duga. Speleolozi koji su se spuštali kroz Rising Star uspjeli su se provući kroz samo 20-ak centimetara uzak prolaz koji ih je doveo do komore u kojoj su pronašli ostatke Homo naledija. Naravno, u tom trenutku nisu znali o čemu je riječ.

- Jedan od speleologa koji se provukao do komore prepoznao je mandibulu, donju čeljust i pomislio kako bi ona morala pripadati nekome od hominina. Pozvali su profesora Bergera – prepričava Davorka, opisujući voditelja istraživačkog tima, ujedno i jednog od istraživača National Geographic, kao osobu izraženih menadžerskih sposobnosti koja je projektu osigurala jaku logistiku.

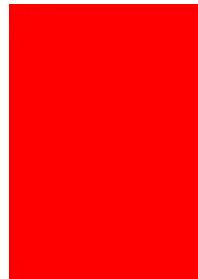
Tada je raspisan prvi međunarodni poziv u kojemu su se, zbog iznimno uskog ulaza u komoru, tražili „mali, tanki ljudi koji imaju arheološko i speleološko iskustvo“, a tada je šest žena prošlo selekciju. Davorka se javila na natječaj iduće 2014. godine, timu se pridružila na pet tjedana, a bavili su se prepoznavanjem, deskripcijom te metrijskim i nemetrijskim analizama sačuvanih fragmenata lubanje Homo naledija.

> U kudu leži istina

> "Hoće li Orešković zaista voditi zemlju ili će drugi vući konce?"

> U potrazi za izgubljenim blagom

> Budi se i "mračna strana" Njemačke

Homo naleđi penja se po stablu

- Uvjeravali su me da bih i ja mogla proći kroz taj uski otvor, ali nisam ni pokušavala.

- Klaustrofobični ste?, pitamo.

- Ma, nisam. Ali nemam želju provlačiti se kroz 18 centimetara uzak prolaz, mislim da mi ne bi bilo ugodno. Ali, kažu da se može – ispričala je Davorka. Iz dosadašnjih nalaza, a pronađeno je 15 jedinki - od tek rođene djece do jedinki odrasle dobi, može se zaključiti da je Homo naleđi bio dvonožac, u prosjeku visok do 150 centimetara i težak 45 kilograma, imao je mozak volumena oko 500 kubičnih centimetara, ne veći od naranče. Zubi su bili sitniji nego oni prijašnjih vrsta na razvojnoj liniji čovjeka, noge dugačke, stopala čovjekolika, a ramena i prsti bili su mu prilagođeni za penjanje po drveću.

- Odredili smo da pripada rodu Homo kojemu pripadamo i mi. Dakle, mi smo Homo sapiens sapiens, on je Homo naleđi. Dijeli neke zajedničke karakteristike s australopitecinima, a dio s ranim vrstama roda Homo, kao što su Homo habilis ili Homo erectus, pa je moguće da je ta nova vrsta označila sam početak i diverzifikaciju roda Homo. U anatomiji i morfologiji, na primjer, pokazuje karakteristike koje su sličnije australopitecinima, znači rodu koji je prethodio rodu Homo i datira u vremenu iznad dva milijuna godina. Svi znaju za Lucy koja je pripadala rodu Australopithecus afarensis i potječe iz razdoblja od više od tri milijuna godina. Nakon toga slijedi rod Homo u kojemu smo mi, znači od dva i niže milijuna godina – slušamo pozorno predavanje naše mlade antropologinje.

Jer, otkrića vezana uz Homo naleđija mogla bi potaknuti znanstvenike da revidiraju dosadašnje modele podrijetla našeg roda.

- Tu ne dovodimo u pitanje činjenicu da su ljudi i majmuni imali zajedničkog pretka? Sudeći prema današnjem ponašanju mnogih ljudskih jedinki, u teoriju evolucije nema razloga ni najmanje sumnjati?, pitamo Davorku više figurativno.

- Ne, ne. To nema veze – ne ostavlja nikakva mjesta sumnji, čime otvaramo još jednu osjetljivu temu – mogu li teorija evolucije i kreacionistička teorija doista toliko biti suprotstavljene da jedna potpuno isključuje drugu.

Ja sam darvinist jer čitam činjenice

-Da, ja sam darvinist. Teorija evolucije nepobitno dokazuje da je čovjekov najbliži srodnik čimpanza te svi pripadamo skupini primata koji su se tijekom milijuna godina razdvojili u svoje posebne razvojne linije. Ja sam antropologinja, znanstvenica i raspolazem samo materijalnim dokazima. Mi ne govorimo o razlogu nastanka života (zašto?) nego o razvoju, o procesu (kako?). Katolička crkva je jasno izrazila kako priznaje teoriju evolucije, međutim postoje druge kršćanske denominacije koje zagovaraju kreacionizam i doslovno iščitavanje Biblije u dijelovima koji se tiču nastanka zemlje i života na njoj, pa tako geološke procese i nastanak života na zemlji uguravaju u doslovno sedam dana, a ne četiri i pol milijarde godina.

Osobno ne mogu tvrditi i nekoga uvjeravati da nema nikakve "metafizike" ili "Božjeg prsta". Ne sumnjam da može postojati "nešto" što je izvan znanosti i što nije predmet znanstvenog proučavanja, već filozofije, teologije, metafizike i ostalog – kaže naša znanstvenica.

Nemam problema u komunikaciji s današnjim ljudima, jednako dobro 'komuniciram' i s primjercima fosila i sa živim ljudima – smije se kada je pitamo jesu li joj zahvalniji 'sugovornici' njezini nijemi prijatelji od današnjeg čovjeka 21. stoljeća.

Kaže i da je zbog malo toga ostala zatečena u svojim istraživanjima, međutim, njezine simpatije odavno je 'pokupio' krapinski neandertalac, zasad najstariji otkriveni pračovjek na našim prostorima, koji je u odnosu na sve što proučava naša Davorka pravi mladić, star "samo" 130 tisuća godina.

Ona je također dio tima koji je u časopisu Public Library of Science-PLOS ONE početkom ove godine objavio članak u kojemu su pokazali da je krapinski neandertalac bio kognitivno napredniji nego što se dosad mislilo.

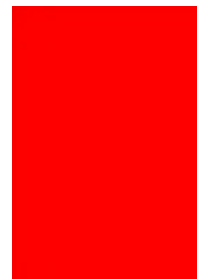
Krapinac je prvi radio nakit

- Nekoliko orlovih pandži pronađenih na lokalitetu neandertalca u Krapini ima na sebi ureze i ispolirane dijelove koji pokazuju da se od njih radio nakit. To je najstariji nakit na svijetu, stariji čak 80 tisuća godina od dolaska Homo sapiens sapiens na europske prostore. Međutim, meni je fascinantno to što se pokazalo da su oni pažljivo skupljali te pandže, znači morali su se dobro pripremiti i planirati kako uloviti ptice, prikupiti pandže, zatim i izrađivati nakit. Tako vidimo da su se vrste prije Homo sapiens sapiens već koristile simbolima – otkriće je koje je Davorku ugodno iznenadilo.

Još jedna analiza pokazala je da je moguće kako je jedna jedinka krapinskog pračovjeka, uslijed nekakvog udara, morala pasti u komu, jer to pokazuju i tragovi na kosti lubanje. „Međutim, evidentno je i da se probudila iz kome, a za to je u to vrijeme trebala briga cijele zajednice, što pokazuje da su skrbili jedni o drugima“, preporučava Davorka.

Iako nam njezin posao (ali to i nije samo posao, kaže ona, jer to je za nju apsolutno zadovoljstvo) budi

različite asocijacije na današnje vrijeme, ostavimo zasad samo onu dobru želju da nas mladi ljudi poput nje počaste još kojim velikim i važnim dostignućima, tu iz ureda u trusnoj Lijepoj našoj u kojoj je iz dana u dan nestaje i Pandorine nade.

MARIJANA CVRILA

JE LI ŠIME NAJSTARIJI DALMATINAC?

Je li Šime, kako su naši čitatelji 2011. godine krstili najstarijeg modernog Dalmatinca – kostur muškarca starog oko 11 tisuća godina koji su u špilji Vlakno na Dugom otoku pronašli mladi arheolozi Zadarskog sveučilišta dr. Dario Vujević i Mate Parica – uistinu najstariji Dalmatinac? Ili se možemo nadati da na tom području možemo naći još 'ljepšeg i starijeg' Šimu, hoće li on po starosti preteći i krapinskom neandertalca kao najstarijeg primjerka pračovjeka zasad pronađenog na ovim prostorima?, pitamo Davorku:

- Šime datira u razdoblje srednjeg kamenog doba, pa prema dosad istraženim arheološkim lokalitetima na našem području, ali i širim europskim prostorima, znamo da su naši preci prolazili, ali i ostavljali tragove svoje materijalne kulture, i u starijem kamenom dobu (paleolitik).

Danas znamo da su najstarije jedinke iz roda Homo izvan Afrike pronađene u Dmanisiju u Gruziji i datiraju iz razdoblja prije 1,87 milijuna godina. U zapadnoj Europi najstariji pripadnik roda Homo pronađen je u Španjolskoj u Sima del Elefante u općini Atapuerca i potječe otprilike 1,2 milijuna godina. Kronološki, nakon 1,2 milijuna godina starog nalaza iz Sima del Elefante imamo fosilne nalaze čovjeka diljem Europe (osim sjevernih predjela), koji se protežu od 1,2 milijuna godina pa sve do danas, a svi pripadaju rodu Homo. Sve ukazuje na kontinuitet nastanjivanja Europe u više od milijun godina, pa sve do danas što znači da je moguće da su tijekom nastanjivanja i različitih migracija skupine naših predaka prolazile i područjem današnje Dalmacije.

S toga je stajališta moguće da su i na tom prostoru prije milijun godina živjele jedinke iz roda Homo, međutim zasad nemamo tako stare nalaze na ovome području, što ne znači da ih možda u budućnosti nećemo pronaći – objašnjava Davorka Radovčić.

MA PUSTITE POLITIKU, AJMO O BALETU

- Može li se detektirati sličnost u ponašanju nekih jedinki kojima se vi bavite i recimo današnjih političara u Hrvatskoj?

- Previše cijenim neandertalce... (smijeh). Uh, to možda nije dobar početak. Hoću reći da ne poznajem toliko dobro političku scenu u Hrvatskoj i stvarno ne bi bilo u redu da bilo što komentiram. Ja vam čak nemam ni televizor. Prijatelji me znaju pitati „znaš li ti uopće tko je premijer“. Dobro, toliko znam (odnosno, valjda ću znati do izlaska intervjua s obzirom na trenutnu situaciju u Hrvatskoj). Ali ja toliko volim svoj posao da se nemam vremena zamarati i politikom u Hrvatskoj – otkriva Davorka koja u slobodno vrijeme amaterski pleše – balet.

ISTRAŽIVANJA NA KORČULI

Davorka danas radi, među ostalim, na projektima vezanima uz otkrića na pretpovijesnim lokalitetima otoka Korčule, gdje su pronađeni tumuli s nizom grobnica u kojima su otkrivene kosti djece perinatalne dobi iz vjerojatno 1. stoljeća prije Krista. U studenom je ponovno bila u Južnoafričkoj Republici gdje s kolegicom radi na rekonstrukciji šake neandertalca „i nekim novim pitanjima oko toga“. Ali, o većini radova ne može govoriti dok ne budu i službeno objavljeni.

Kad govori o svojoj užoj specijalnosti, ističe kako je doktorirala na, „sad ću biti jako stručna“, varijaciji u nemetrijskim karakteristikama kasno pleistocenskih fosila čovjeka.

NEMA NIŠTA OD KUKANJA. UČIMO OD AMERIKANACA

U Americi i na sveučilištu najviše me oduševilo koliko je poticajna atmosfera. Cijene poduzetnost, tvoju aktivnost i angažman. Postoji pozitivna kompetitivnost, naravno, ali odnos je profesionalan, kolegijalan i produktivan. Kod nas ljudi strašno puno kukaju, iako često postoje realne osnove za to, ali ja se ne želim prepustiti takvoj atmosferi jer se takvim pristupom ništa ne rješava.

★ NOVOSTI Pišite uredniku Pošalji prijatelju Ispiši

Komentari

MORATE SE PRIJAVITI DA BISTE KOMENTIRALI ČLANAK.

Trenutno nema komentara!

PRIKAŽI JOŠ